

Zajęcia fakultatywne: 3 ECTS, konwersatorium, 30 h, 2023/2024

1	Nazwa zajęć po polsku i angielsku	Tradycja a nowoczesność. Społeczeństwo tradycyjne wobec wyzwań nowoczesności (Tradition and modernity. Traditional society in the face of the challenges of modernity)
2	Imię i nazwisko wykładowcy, tytuł/stopień naukowy	Dr hab. Mariola Kuszyk-Bytniewska
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Semestr	letni
6	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3 h, 0,1 ECTS Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33 h, Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 ECTS Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 h Przygotowanie się do zaliczenia (w tym pisanie pracy) 27 h Łączna liczba godzin niekontaktowych 57 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9 ECTS Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
7	Wymagania wstępne	brak
8	Opis zajęć	Celem zajęć fakultatywnych jest przedstawienie problematyki ciągłości i nieciągłości kulturowej między tradycyjnymi a nowoczesnymi formami życia społecznego. W trakcie zajęć będą omawiane i dyskutowane podstawowe zagadnienie i pojęcia odnoszące się do takich zjawisk jak: późna nowoczesność, społeczeństwo ryzyka, makdonaldyzacja społeczeństwa, płynna nowoczesność.
9	Zakres tematów	1. Wprowadzenie. 2. Tradycyjne społeczeństwo i tradycyjna tożsamość. 3. <i>Konopielka</i> – literackie świadectwo społeczeństwa tradycyjnego i tożsamości tradycyjnej. 4. Narodziny nowoczesności i główne cechy charakterystyczne. 5. Społeczeństwo tradycyjne a społeczeństwo nowoczesne – funkcje kultury, relacje społeczne. 6. Jakie jest miejsce tradycji w społeczeństwie nowoczesnym? 7. Nowoczesność jako „odczarowanie świata” (M. Weber). 8. Nowoczesność jako postawa (M. Foucault). 9. Narodziny tożsamości nowoczesnej (Ch. Taylor). 10. Koncepcja „późnej” nowoczesności i tożsamości narracyjnej. (A. Giddens). 11. Społeczeństwo (globalnego) ryzyka (U. Beck). 12. Makdonaldyzacja społeczeństwa i globalizacja nicości (G. Ritzer). 13. Płynna nowoczesność ponowoczesne wzory osobowe (Z. Bauman). 14. Zagrożenia (po)nowoczesnego świata:

		a. Fundamentalizm religijny. b. Dehumanizacja. 15. Podsumowanie
10	Literatura (z podziałem na obowiązkową i uzupełniającą)	Literatura obowiązkowa: 1. Bauman Z., <i>Ponowoczesne wzory osobowe</i>, w: tenże, <i>Dwa szkice o moralności ponowoczesnej</i>, Warszawa 1994, s. 7-39. 2. Beck U., Giddens A., Lash S., <i>Modernizacja refleksyjna. Polityka, tradycja i estetyka w porządku społecznym nowoczesności</i>, PWN, Warszawa 2009, s. 79-144. 3. Beck U., <i>Spółczesność ryzyka. W drodze do innej nowoczesności</i>, Wyd. Scholar, Warszawa 2004 (wybrane fragmenty). 4. Foucault M., <i>Czym jest Oświecenie?</i> w: tenże, <i>Filozofia historia polityka. Wybór pism</i>, PWN, Warszawa-Wrocław 2000, s. 276-293. 5. Giddens A., <i>Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności</i>, PWN, Warszawa 2001, rozdz. I i II. 6. Tylor Ch., <i>Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej</i>, PWN, Warszawa 2001 (rozdz. Przedmowa i rozdz. XIII). 7. Weber M., <i>Nauka jako zawód i powołanie</i>, w: Z. Krasnodębski, M. Weber, <i>Wiedza Powszechna</i>, Warszawa 1999, s. 199-217. 8. Shils E., <i>Tradycja</i>, w: <i>Tradycja i nowoczesność</i>, red. J. Kurczewska i J. Szacki, Czytelnik, Warszawa 1984, s. 30-53. 9. Ritzer G., <i>Makdonaldyzacja społeczeństwa</i>, Warszawskie wydawnictwo Literackie MUZA, Warszawa 2003, rozdz. 1. 10. Redliński E., <i>Konopielka</i>, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1973 (lub ekranizacja z 1981, reż. W. Leszczyński). Literatura uzupełniająca: 1. Bauman Z., <i>Płynna nowoczesność</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2006 (wybrane fragmenty). 2. Foucault M., „Aufklärung” i rewolucja, „Colloquia Communia” lipiec-październik 1986, nr 4-5 (27-28), s. 65-71. 3. Foucault M., <i>Techniki siebie</i>, w: tenże, <i>Filozofia historia polityka. Wybór pism</i>, dz. cyt., s. 247-275. 4. Habermas J., <i>Filozoficzny dyskurs nowoczesności</i>, Universitas, Kraków 2000. 5. Taylor Ch., <i>Etyka autentyczności</i>, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002. 6. Taylor Ch., <i>Nowoczesne imaginaria społeczne</i>, PWN, Warszawa 2010. 7. Taylor Ch., <i>Nowoczesne imaginaria społeczne</i>, Wyd. Znak, Kraków 2010. 8. Toulmin S., <i>Kosmopolis. Ukryty projekt nowoczesności</i>, Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu, Wrocław 2004. 9. <i>Tradycja i nowoczesność</i>, red. J. Kurczewska i J. Szacki, Czytelnik, Warszawa 1984. 10. Vattimo G., <i>Koniec nowoczesności</i>, Universitas, Kraków 2006.

11	Efekty uczenia się z przyporządkowaniem do efektów uczenia się kierunkowych (w przypadku zajęć dedykowanych kreatywności społecznej efekty zajęć należy przyporządkować do efektów kierunkowych kreatywności; w przypadku zajęć niededykowanych, efekty zajęć powinny być przyporządkowane do efektów kierunkowych również innych kierunków)	Wiedza: W1 Student w zaawansowanym lub pogłębionym (w zależności od poziomu kształcenia) stopniu zna problematykę dotyczącą nowoczesności (umie wskazać różnice między społeczeństwem tradycyjnym a nowoczesnym; wie, jakie czynniki kształtują tożsamość tradycyjną, a jakie nowoczesną), której analiza wymaga wykorzystania wiedzy filozoficznej i socjologicznej (filozofia I st. K_W08, filozofia II st. K_W09 i K_W09, kreatywność społeczna I st. K_W03) Umiejętności: U1 Student potrafi samodzielnie analizować teksty z zakresu filozofii (filozofii społecznej i politycznej), (filozofia I st. K_U02), a także rozpoznawać i krytycznie analizować uwarunkowania idei, kontekstów, problemów, dylematów współczesnej cywilizacji związanych z nowoczesnością. (kreatywność społ. I st. K_U02). U2 Student potrafi merytorycznie argumentować oraz oceniać kontrargumenty pojawiające się w dyskusji dotyczącej problematyki nowoczesności. (filozofia I st. K_U06, filozofia II st. K_U06, kreatywność społ. I st. K_U04) Kompetencje społeczne: K1 Student jest gotów do świadomego uczestniczenia w debatach i polemikach dotyczących nowoczesności oraz związanych z wartościami współczesnych dylematów cywilizacji, a także do krytycznej oceny zdobytej wiedzy. (filozofia I st. K_K03, filozofia II st. K_K03, kreatywność społ. K_K03 i K_K04)
12	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (oddzielnie dla każdego efektu)	W1, ocena stopnia znajomości analizowanych tekstów, ocena aktywności w trakcie zajęć, umiejętności problematyzowania literatury U1, ocena wykonywanych w trakcie zajęć zadań, ocena aktywności w trakcie zajęć, udział w dyskusji K1, ocena aktywności w trakcie zajęć
13	Metody dydaktyczne	wykład konwersatoryjny, analiza tekstu, dyskusja,
14	(1) Metody oceniania (2) Kryteria oceniania	1) obecność i uczestnictwo w zajęciach, ocena bieżącego przygotowania, bieżące praktyczne zadania w trakcie zajęć 2) przygotowanie do zajęć, znajomość zadawanej literatury, aktywny udział w dyskusji